

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰσπονήσεις κα' ἀγγελμαὶ κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν. 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἡ σωτηρία τοῦ Δήμου.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ἐνταῦθα τὴν καταστάσιν τῶν δημοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων· καὶ ἀν' ἀκόμη ἤθελέ τις νὰ τὴν παρίδῃ, αὐτὴ προσπίπτει πανταχόθεν καὶ καταγγέλλεται ἀφ' ἑαυτῆς. Ἀλλὰ καὶ οἱ μακρὰν ἡμῶν δύνανται νὰ σχηματίσωσι ἰδέαν τινὰ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἡμετέρας δημοτικῆς διοικήσεως, εἰάν ἀναλογισθῶσιν ὅτι πόλις οἷα ἡ ἡμετέρα, ἔχουσα τεσσαράκοντα χιλιάδας κατοίκους, πολλαπλᾶ δὲ συμφέροντα καὶ ποιχίλας ὑποχρεώσεις, διατελεῖ τελειῶς ἔγκαταλειμμένη, ἀνευ προνοίας τινός, ἀνευ ἀρχῆς ἐφορευούσης.

Πῶς τις ἐννοεῖ ποῖα εἰσὶν ἐπὶ τῆς πόλεως ἡμῶν τ' ἀποτελέσματα τῆς καταστάσεως ταύτης ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἐξωτερικῆς παραστάσεώς της, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ὑποστάσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ὕλικῶν συμφερόντων αὐτῆς ὡς πόλεως μεγάλης καὶ ἐμπορικῆς. Καὶ ἐξωτερικῶς ἡ ἡμετέρα πόλις παρίσταται ὡς μέγα χωρίον, οὐδ' ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τι πλεότερον ἐνὸς κεφαλοχωρίου, ἐνῶ ἀφ' ἐτέρου ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὅλας τὰς ἀσχημίας, τὴν ἀκοσμίαν καὶ τὴν ἀθλιότητα τῶν χειροτέρων τουρκικῶν πολιχνίων· παρίσταται ἡ πόλις ἡμῶν ἀνευ ὁδῶν, ἀνευ καθαριότητος, ἀνευ ασφαλείας, ἀνευ ἀστυνομίας ἀστυκῆς ἢ ἀγροτικῆς, ἀνευ ὑγιεινῆς, ἀνευ τέλος ὄλων ἐκείνων ἄτινα εἰσὶν ἀναπόφευκτα διὰ τὴν ἀσφαλῆ συμβίωσιν πεντήκοντα οικογενειῶν. Συζῶμεν μετὰ χοίρων, κυλιόμεθα εἰς τὸν βόρβορον, μᾶς θερίζουσιν αἱ ἐπιδημιαί, μᾶς δηλητηριάζει ἡ ἀγορὰ, καταστρέφουσι τὰ κτήματα ἡμῶν, ἐγενόμεθα, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἅγιοι μάρτυρες τῆς Δημοτ. κακοδιοικήσεως.

Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ὑποστάσεως ἡ ἡμετέρα πόλις περιήλθεν, ἐκ τῆς Δημοτ. διοικήσεως, εἰς ἐκλυσὴν ἡθῶν· ἡ δημοτ. ἀρχὴ ἐγένετο διδάσκαλος πάσης διαφθορᾶς, διηνεκὲς δὲ παρέχει ἑαυτὴν παράδειγμα πάσης ἀκολασίας· τὸ δημοτικὸν σύστημα καὶ ἡ ἀστυνομία αὐτοῦ, ἄφρησαν, διὰ λόγους κομματικούς, τὴν διαφθορὰν νὰ ἐγκαθιδρύσῃ εἰς ἅπαντα τὰ σημεῖα τῆς δικαιοδοσίας των, ἐνθαρρύνουσιν αὐτὴν παντοτρόπως καὶ ἐξαχρειοῦσι τὰ ἥθη τοῦ λαοῦ. Ὑπὸ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς ζῶμεν ἐνταῦθα εἶναι πλέον ἀδύνατον νὰ διασώσῃ τις τὴν ἀγνοίαν τῶν ἡθῶν τῶν τέκνων του καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἥθος αὐτῶν κατὰ τῶν αἰσχίστων ροπῶν ἢ τῶν μᾶλλον ἐπικινδύνων πειρασμῶν

οἷτινες τὰ περικυκλοῦσι· παρ' ἡμῖν οὐ μόνον οὐδεμία ὑπάρχει πρόνοια περὶ τῶν ἡθῶν, ἀλλὰ καὶ κερδοσκοπεῖσιν οἱ φίλοι τοῦ κρατοῦτος συστήματος ἐπὶ τοῦ ἐκφραυλισμοῦ αὐτῶν. Κλέπτονται τὰ δημοτικὰ χρήματα, φρορολογοῦνται ἀδίκως οἱ δημόται, καταδικῶνται αἱ ἠθικαὶ κοιναὶ διασκεδάσεις, διὰ νὰ προστατευθῶσι πάντα καταγῶγια ἐν οἷς ἡ νεότης τοῦ τόπου φθείρεται καὶ ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς. Οὐδεμία ἀναψυχὴ παρέχεται, ἐκ δημοτικῆς προνοίας, εἰς τὴν πόλιν, οἱ κάτοικοι ἠγρίεψαν καὶ βαίνουν εἰς τὴν ἀποκλήνωσιν.

Ἀλλὰ μὴ ἡ πόλις ἡμῶν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ὕλικῶν συμφερόντων αὐτῆς, ὡς πόλεως μεγάλης καὶ ἐμπορικῆς, εἶναι πλεότερον ἐξησφαλισμένη; Ὅλοι βρολογοῦμεν, ὅτι ἡ ἀγορὰ ἡμῶν, πολεμουμένη πανταχόθεν ὑπὸ πολλῶν δυσμενῶν περιστάσεων, δεῖται ἀνωτέρας μερίμνης καὶ προνοίας, ἵνα μὴ περιέλθῃ ἐντελῶς εἰς ὕψην τοπικῆς ἀγορᾶς καὶ ὅτι μέγα μέρος τῆς μερίμνης καὶ προνοίας ἐκείνης ἐναπόκειται εἰς τὰς χεῖρας δημοτικῆς ἀρχῆς λελογισμένης καὶ συνετῆς. Ἀλλὰ ποῦ παρ' ἡμῖν Δημοτικὴ ἀρχὴ ἐφορευούσα ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην τὰ συμφέροντα τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν πόλεως; ποῦ δημοτικὴ ἀρχὴ δυναμένη ν' ὑψωθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀπστολῆς της; διὰ τοῦτο ὁ τόπος πάσχει ὑπὸ ἐμπορικῆν ἐποψὴν ἔσον καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς εὐζωίας τῶν κατοίκων καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν ὑποστάσεως περὶ ὧν ἀνωτέρω. Ἀσύνητος δημοτικὴ φρορολογία ἐφυγάδευσεν ἐκ τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον· πάντα ἐμπόδια, ἐκ τοῦ δημοτικοῦ συστήματος ἀπορρέοντα, καταθλίβουσι τὴν ἀτομικὴν δραστηριότητα καταδικάζοντα αὐτὴν εἰς ἀδράνειαν· οὐδεμία φροντίς ἢ σκέψεις ἢ ἐνέργεια πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, πρὸς ἐξομάλυνσιν τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, πρὸς ἐπὶ τὰ πρόσω ὤθησαν. Ὅπως ἔθεν ὑπὸ ἠθικὴν ἐποψὴν βαίνομεν εἰς τὴν ἀποκλήνωσιν, οὕτω καὶ ὑπὸ ἐμπορικὴν βαίνομεν εἰς τὴν παρακμῆν, ἵνα καταλήξωμεν εἰς τὴν καταστροφὴν. Τὰ σημεῖα τῆς παρακμῆς τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου εἰσὶ τόσω ἐμφανῆ ὥστε μόνον οἱ τυφλοὶ δὲν τὰ βλέπουσι καὶ εἶναι μάταιον νὰ τὰ ὑποδείξωμεν ἡμεῖς ἐνταῦθα.

Αὕτη εἶναι ὑπὸ μεγάλας γραμμάς διαγραφομένη ἡ κατάσταση τοῦ τόπου τούτου, ἣτις δρᾷται ἀπασα εἰς τὴν δημοτικὴν κακοδιοίκησιν ἢ ὅποια ἐκ παλαιοῦ καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ εἰκροσαστίας ἐξαντλεῖ καὶ διαφθείρει αὐτὸν ἀνευ οἴκτου καὶ διακοπῆς. Νὰ εἰπῶμεν πόσον οἱ συνδημόται ἡμῶν ἀχθονται ἐπὶ τῇ κατα-

στάσει ταύτῃ θὰ ἦτο ὕβρις πρὸς αὐτοὺς, διότι πᾶσα ἄλλη ἐκδοχὴ ἤθελε τοὺς χαρακτηρίζει ὡς ἀναίσθητους ἢ ἠλιθίους, ἢ ἀπόνους πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὰ τέκνα των.

Εὐτυχῶς οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν αἰσθάνονται βαρέως τὰ ἐκ τῆς δημοτικῆς κακοδιοικήσεως δεινὰ, πλεότερον δ' ἐννοοῦσι ἐκ ποίας αἰτίας ἀπορρέει ἡ κακοδιοίκησις ἐκείνη. Σήμερον ὅλοι ἐννοοῦμεν ὅτι καλὴ δημοτικὴ διοίκησις εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀνδρὸς πολιτευτοῦ, ὑπὸ δημοτικὸν σύστημα δηλονότι κομματικὸν καὶ ὅτι ἐάν θέλωμεν ν' ἀνακύψωσι τὰ δημοτικὰ πράγματα ἐκ τῆς σημερινῆς ἀθλιότητος, δεῖλομεν νὰ ἐμπιστευθῶμεν τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου εἰς ἀνδρα μὴ πολιτευόμενον, μὴ πολιτευθέντα δὲ ποτὲ, καὶ μὴ ἔχοντα ἀμέσῳ ἐξάρτησιν ἐξ οἰουδὴποτε κόμματος. Ἄνευ τούτου καλὴ δημοτικὴ διοίκησις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ· οὐδὲ τὰ πρόσωπα, ὅταν εἰσὶν ἐκ τῶν πολιτευομένων, παραλάσσουσιν ἀπ' ἀλλήλων ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ὡς ἀπέδειξεν ἡ τελευταία εἰκροσαστία καθ' ἣν ἀλληλοδιαδόχως ἀνεδείξαμεν δημάρχους ἐξ ὄλων τῶν τοπικῶν κομμάτων.

Ἡ ἰδέα αὕτη δὲν εἶναι καινὴ, οὐδὲ τὸ πρῶτον ἤδη ρίπτεται εἰς τὸ μέσον, διότι ἔχει παλαιὰν τὴν καταγωγὴν καὶ μικρὰν ἱστορίαν, ἀλλ' οὐδέποτε εἶχε πλειότερους ὁπαδοὺς, οὐδ' ὀλιγοτέρους ἀπίστους ἔσον σήμερον· τοῦτο δὲ, διότι καὶ ἐπὶ μακρὸν συνεζητήθη παρ' ἡμῖν καὶ διότι ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐστήριξαν αὐτὴν ἐν τῇ συνειδήσει τῶν δημοτῶν. Σήμερον ἡ ἰδέα νὰ ἀναδείξωμεν δημάρχον μὴ πολιτευόμενον ἢ κομματάρχον δὲν ἀνασχετᾷ μόνον εἰς τὴν διάνοιαν ὀλίγων ἀνεξαρτήτων καὶ νοσημόνων δημοτῶν ὡς πρότερον, ἀλλὰ κατέκτησε πολὺ ἔδαφος καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπλουστέρων δημοτῶν καὶ δὲν χρειάζεται ἡ μόνον ἐν κέντρον ἐνεργείας ἵνα τὴν ἀναστηλώσῃ καὶ δώσῃ τὴν ὠθησὴν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν της.

Δὲν εἶμεθα εἰς ἄκρον αἰσιόδοξοι, οὐδ' ἀγνοοῦμεν ὅτι πᾶσα ἰδέα ἔσον ὀρθὴ καὶ εἰάν ἦ, ὅποταν δεῖται νὰ παλαίσῃ πρὸς παλαιὰς καὶ ἐρριζωμένας προλήψεις καὶ πλάναις, δεῖν νὰ διανύσῃ τὸ στάδιον τοῦ ἐμπαιγμοῦ, τῆς δοκιμασίας, τῆς ἀμφισβητήσεως, ἔστι δ' ὅτε καὶ τοῦ διωγμοῦ, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸν σταθμὸν τῆς πραγματοποιήσεως· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου πιστεύομεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ ἰδέα τῆς χειραφετήσεως τοῦ ἡμετέρου Δήμου ἀπὸ τῶν τοπικῶν φατριῶν, ὠρίσαμεν ἀποχρόντως εἰς τὴν συνειδήσιν μεγάλης μερίδος

της πόλεως και ότι η πραγματοποίησις της δεν είναι πλέον εγγείρημα αδύνατον, οὐδ' εἰς ἄκρον δυσχερής.

Κάν οἱ κομματάρχαι λέγουσι τοῦτο δὲν εἶναι πιστευτοὶ μαρτυροῦντες περὶ ἰδίας υποθέσεως· ἐὰν ὁ συρφετὸς τῶν κομμάτων χλευάζῃ τὴν ἰδέαν, εἰς τοῦτο ἀγεται διότι φοβεῖται τὴν πραγματοποίησίν της ἣτις προῶρισται νὰ κλείσῃ αὐτῷ τὰς πύλας τοῦ δημοτικοῦ λειψάνου. Οἱ ἀνεξάρτητοι των δημοτῶν, οἱ τίμιοι ἐργάται, οἱ ὑπιστάμενοι ὅλα τὰ δημοτικὰ ἔθρη και ὅλα τὰ δεινὰ της κακοδιοικήσεως, δυσπίστως πρέπει νὰ ἔχωσι πρὸς τὰς ἀποθαρρύνσεις ταύτας, νὰ πεισθῶσι δὲ ὅτι ἡ ὑγιής ἀρχὴ ἦν πρεσβεύουσι και ἐξ ἧς ἀπεκδέχονται τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ δημοτικοῦ συστήματος, εἶναι ἤδη πραγματοποιήσιμος, διότι θαθείας ἔβαλε πλέον ρίζας εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ, καλλιεργηθεῖσα ἐπὶ τοσοῦτον ἤδη χρόνον εὐσυνειδήτως ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν της, κυρωθεῖσα δια τῆς ἀποτυχίας ὄλων τῶν δημοτικῶν συστημάτων ἅτινα βίας εἶχον τὸ κόμμα ἢ τὴν φατριάν και ἐξαγιασθεῖσα, ὡς εἶπεν, ἐκ της ἐνεστῶσης ἀυλιότητος τῶν ἡμετέρων δημοτικῶν πραγμάτων.

Ἄν ἡ πραγματοποίησις της ἰδέας ταύτης ἀποβαίνῃ ἀκόμη δυσχερής, τοῦτο δὲν οφείλεται εἰς τὸ σφαιερὸν αὐτῆς ἢ εἰς τὴν ἀτελεῖ ἀποδοχὴν της ἐκ μέρους τῶν πολλῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ἔλλειψιν φιλοτιμίας ἢ μᾶλλον φιλοδοξίας παρ' ἐκείνοις εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ὁποίων ἐδύνατο αὐτὴ νὰ πραγματοποιηθῇ σπουδαίως και σοβαρῶς. Διότι συνήθως ἀρίνομεν τὰ δημοτικὰ ἡμῶν πράγματα ἔρμαιον τοῦ φατριασμοῦ· διότι ἐν πόλει τόσῳ μεγάλῃ ἐνεχούσῃ τόσους ἀνεξαρτήτους ἀνδρας, κεκτημένους δ' ἐπίφθονον θέσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἢ ταῖς ἐπιστήμασι, οὐδὲ εἰς ἐξέρχεται τοῦ κύκλου, ἔν ἔχαραξεν πατροπαράδοτος διαίτα, νὰ διεκδικήσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ δημοτ. ἀξίωμα, μετὰ της παρρησίας ἐκείνης ἦν προσδίδει ἢ πρὸς τὸν τόπον ἀγάπη και μετὰ τοῦ θάρρους δι' ἐμπνέει ἢ συναίσθησις της ἰκανότητος νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ ὠφελίμως και ἀποτελεσματικῶς.

Ἐσυνειθίσασμεν νὰ ὑπολαμβάνωμεν τὰ αἰρετὰ ἀξιώματα ὡς ἀποκλειστικὸν κληρὸν ὀλίγων ἀνθρώπων πορφυρογεννητῶν και ν' ἀτεινῶμεν πρὸς αὐτὰ ὡς εἰς ἀπηγορευμένον καρπὸν της δραστηριότητός μας, της χρηστότητός μας και της νοημοσύνης μας. Μεγαλέμποροι αἰδοῦνται νὰ ζητήσωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα, ἵνα μὴ προσκρούσωσιν εἰς τὸ δημοσίον· διακεκριμένοι ἐπιστήμονες καταδικάζουσιν εἰς ἀργίαν τὰς γνώσεις και τὴν ἐμπειρίαν των, ἵνα μὴ δείξωσιν ὅτι ἔχουσι φιλοδοξίαν· συνετοὶ και πεπειραμένοι κτηματῆαι ἀρκοῦνται εἰς τὰς ἐκ της κακοδιοικήσεως μεμψιμοιρίας και νομίζουσιν ὅτι δι' αὐτῶν ἐξεπλήρωσαν τὸ πρὸς ἑαυτοὺς και τὸν τόπον καθήκοντων και ἀνεκούφισθησαν. Βεβαίως τοῦτο εἶναι τὸ μόνον πρόσκομμα εἰς τὴν πραγματοποίησιν της ἰδέας της χειραφετήσεως τοῦ Δήμου ἀπὸ τῶν φατριῶν και ἅμα τοῦτο ἐκλείψῃ, συνεκλείπει και πᾶσα δυσχερεία.

Δὲν δεχόμεθα ὡς ἀκριβὲς ἐκεῖνο ὅπερ ἐκ στόματος πολλῶν ἐπαναλαμβάνεται, ὅτι δὴθεν ἡ ἰδέα ἐστὶν ἀπραγματοποίητος διὰ τὴν λειψανδρίαν ἣν ὁ τόπος πάσχει. Ὁ

τόπος δὲν πάσχει λειψανδρίαν· λέγοντες δὲ λειψανδρίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐννοοῦμεν ὅτι στερεῖται ἀνδρῶν ἰκανῶν νὰ ἐπιτελέσωσι τὰ δημοτικὰ καθήκοντα ἐν πληρότητι και νὰ γίνωσιν εὐεργετικοὶ τῷ τόπῳ ἀναδεικνύμενοι ἀξιοὶ τοῦ ἀξιώματος· ὁ τόπος πάσχει δὲ ἰλίαν και διατελεῖ ἔρμαιον προκαταλήψεων ἀξιοθρηνητῶν. Δειλίαν μὲν διότι, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, οἱ ἰκανοὶ ἀπέχουσι τῶν κινῶν δι' ἔλλειψιν ἀποχρόντως θάρρους, αἱ δὲ προκαταλήψεις ἡμῶν εἰσὶν ἀληθῶς ἀκατονόμαστοι. Περὶ της ἰκανότητος τῶν κομματάρχων ἵνα διαχειρισθῶσιν εἰαν· δὴποτε ἀρχὴν ὁ τόπος δὲν λεπτολογεῖ, ὡς εἰ μόνη ἡ ἰδιότης αὐτῆς ποιεῖ αὐτοὺς ἰκανοὺς πρὸς πᾶν ἔργον· θα ἦτο δύσκολον νὰ διοφύγῃ π. χ. ἡ ἔδρα της μαγειρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα κομματάρχην, ἐν και αἱ ἐπιστημονικαὶ ἔδραι ἐδίδοντο δι' ἐκλογῆς. Ἐντούτοις ὅταν ἄλλος τις, κεκτημένος ὅλα τὰ προσόντα ἵνα διαπρέψῃ ἐν τῷ ἀξίωματι ἀποβλέπῃ εἰς οὐτὸ ἐγκύβητος εἰς τὴν μελέτην τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἐπιβάλλει και παριστάμενος πρᾶσκει νὰ διαχειρισθῇ αὐτὸ τιμίως ἀξιοπρεπῶς και ὠφελίμως, δὲν ἀνήκει ὅμως δυστυχῶς εἰς οἰκογένειαν πολιτευμένην, δὲν ἔλαβε δηλ. ἐκ κοιτίδος τὸ χρίσμα τοῦ κομματισμοῦ, τότε ἀνοίγονται βίβλοι γεννήσεως, στήνεται ζυγὸς ἀκριβῆς, φλωροζυγαριᾶ, νὰ τὸν ζυγίσωμεν, τότε γινόμεθα πολὺ δύσκολοι. Τι ἦτο ὁ πατήρ του; ἡ μάμμη και ὁ προπάππος του; Ποῖον εἶναι τὸ ἐπάγγελμα του; ἡ καταστασίς του; τὸ ἦθος του; πόσα κοιλιάκια ἔχει τέλορ πάντων εἰς τὸν οἶκον του; Τοιαῦτα βεβαίως προκαταλήψεις οὐδόλωρ εἶναι συντελεστικαὶ εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἀγαθῶν ἰδεῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ και τῷ Δήμῳ· διότι προδίδουσι φθόνον τινὰ και ἀντιζηλίαν μικροπρεπῆ και διότι εἰσὶ τὰ ράκη της δουλείας συγκεκολλημένα ἀπαισίως εἰς τὴν διάνοιάν μας.

Ἐξεθέσαμεν πάντα ταῦτα οὐχὶ ματαιοσχελοῦντες, ἀλλὰ δίδοντες τὸ σύνθημα σωστικῆς ἐνεργείας. Ἄς συνεινοηθῶμεν ἑκατὸν, πενήτηκοντα, ἔτω και εἰκοσι πέντε δημόται· ἃς ἀνεύρωμεν ἕνα ἀνδρα ὃν νομίζομεν ἰκανὸν νὰ διαχειρισθῇ καλῶς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν και ἃς τὸν προβαλῶμεν ὑποψήφιον ἡμῶν και ὤμεν βεβαίως ὅτι τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ θέλουσιν ἀποδεχθῆ και ὑποστηρίξῃ ὅλα τὰ ἀγαθὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου, ἅτινα εὐτυχῶς δὲν εἶναι ὀλίγα. Τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν, πρὶν προκαταλάβωσιν ἡμᾶς τὰ πράγματα και εὐρεθῶμεν πρὸ τετελεσμένων γεγονότων. Πᾶσατιγ μὴ ἀπολουμένη εἰς μάτην εἶναι ζήμια ἀνεπίδεκτος ἐπανορθώσεως.

Γενικὴ Ἱστορία.

Ἐξεδόθη ὁ τέταρτος και τελευταῖος τόμος της «Γενικῆς Ἱστορίας» τοῦ μακαρίτου Α. Πολυζωίδου ἧτις, ἐπεθεωρηθεῖσα και συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωρ. Κρέμου, ἐξευπόθη ἐν τοῖς τυπογραφεῖς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ. Ὁ τέταρτος οὗτος τόμος διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ ἐξεδόθη εἰς δύο βιβλία ἐκ σελίδων 1,300, περιέλαβε δὲ τὴν χρονικὴν περίοδον τῶν ἀνθρωπίνων συμβάντων ἀπὸ της μεγάλης Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν. Ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ τὸ ἔργον τοῦτο,

εἰς τέσσαρας μεγίστους τόμους και ἐκ σελίδων 3,826, εἶναι ἐν τῶν σπουδαιότερων ἔργων της νεωτέρας Ἑλληνικῆς φιλολογίας, πληροὶ δὲ μέγα κενὸν της βιβλιοθήκης παντὸς φιλομαθοῦς, διότι οὐδεμίαν ἔχομεν εἰς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν ἄλλην «Γενικὴν Ἱστορίαν», μετὰ τὴν ἐξάντησιν της «Ἱστορίας τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων τοῦ αἰδίου διδάσκαλου Κ. Κούμα». Ἡ ἤδη συμπληρωθεῖσα «Γενικὴ Ἱστορία» εἰς αἱ συγγραμμά, ἐκτενὲς, πληρὲς χάριν τῶν λογίων και ἐγγραμμάτων τοῦ λαοῦ ταξέων, ὅσον ἐνεσσι τέλειον εἰσαγὸν τοὺς ἀναγνώστας εἰς τὸ μέγα θέατρον τοῦ θρησκευτικοῦ και πολιτικοῦ, τοῦ πολεμικοῦ και εἰρηνικοῦ, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν και τεχνῶν βίου τῶν ἐθνῶν· εἶναι δὲ γεγραμμένον μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας και διὰ γλώσσης γλαφυρᾶς και ἀπταιστοῦ, ἐκτετυπωμένον δὲ μετὰ πάσης φιλοκαλίας και εἰς σχῆμα μεγάλου δού. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὁ αἰδιδμος Ἀναστ. Πολυζωίδης, συγγραφεὺς πολλῶν και ἀξιολόγων συγγραμμάτων, ἠσχολήθη μετὰ ζήλου καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον μέχρι τοῦ θανάτου του· δυστυχῶς ὅμως διὰ τὸν θάνατον τοῦ Συγγραφέως, ἡ «Γενικὴ Ἱστορία» κατελείφθη ἔλλιπῆς, διότι ἔλλειπεν ἡ νεωτάτη και δὴ ἡ της μεγάλης ἡμῶν τοῦ 1821 Ἐπαναστάσεως· τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἀνέλαβε νὰ συντελέσῃ ὁ γνωστὸς, ἐξ ἄλλων αὐτοῦ συγγραμμάτων καθηγητῆς κ. Γεωρ. Κρέμος, ὅστις και διεξήγαγεν αὐτὸ μετ' ἐπιμελείας και ζήλου. Ὁ κ. Κρέμος εἰς τὴν φιλότιμον αὐτοῦ ἐργασίαν συμπεριέλαβε και τὴν ἱστορίαν τῶν συμβάντων μέχρι τοῦ τρέχοντος ἔτους. Δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον ἐπιτυχεν εἰς τοῦτο, ὅπερ ὅλοι οἱ Ἱστορικοὶ ἀποφεύγουσι, δι' οὐβ; λόγους εἶναι μακρὸν νὰ ἐκθέσωμεν· ὅπως δὴ ποτε ὅμως και τὸ μέρος τοῦτο της Ἱστορίας δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς καλλίστη χρονογραφία της νεωτέρας ἱστορικῆς περιόδου, οἱ δὲ νεώτεροι πολλὰ δύναται νὰ μάθωσιν ἐξ αὐτῆς. Ἡ «Γενικὴ Ἱστορία» αὐτὴ εὐρεῖται παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστοῦ και τιμᾶται δραχ. 25.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Και ἐνταῦθα σχολιάζεται ἡ πραγματοποίησις κατ' αὐτὰς ἀνατιμήσεις τοῦ χρυσοῦ ἀναζητοῦνται δὲ τὰ αἴτια αὐτῆς, και ἰδίᾳ ἐὰν ταῦτα ἐγκεινται εἰς γενικωτέρας αἰτίας, ἢ εἰς παροδικὰς περιστάσεις. Αἱ ἀντιπολιτευόμενες τὴν ἐνεστῶσαν κυβερνήσιν ἐφημερίδες τὰς αἰτίας της ἀνατιμήσεως ταύτης τοῦ χρυσοῦ ἀνάγουσιν εἰς τὰ ἑξῆς: πρῶτον, ὅτι ἡ Κυβερνήσις ἠγόρασε πρὸς πληρωμὴν τοῦ λήγοντος τοκομεριδίου τῶν δανείων συναλλάγμα τριῶν μὲν και ἡμισέως ἑκατομμυρίων διὰ της Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, πεντακοσίων δὲ χιλιάδων διὰ της Ἡπειροθεσσαλικῆς, ὅπερ προσέκαλεσεν ἀνωμαλίαν και διατάραξιν εἰς τὴν λίαν εὐαίσθητον ἀγορὰν ἡμῶν και τὸ ὅποιον ἢ προκατόχος Κυβέρνησις ἀπέφραγεν, ἐπινοοῦσα τρόπους και συντάσασα δι' ὧν ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων ἐνεργεῖτο ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ: δεύτερον, ὅτι τὴν ὑπερτίμησιν προσέκαλεσεν ἐν μέρει και ἡ στασιμότης της ἀγορᾶς τῶν σταριδίων και συνεπῶς ἡ ὑποτίμησις αὐτῶν ἐνεκα της ὁποίας ἔπαυσεν ἡ προσφορὰ συναλλάγματος ἐκ της ἀγορᾶς Πατρῶν. Κατὰ τρίτον δὲ λόγον ἡ δυσπιστία ἧτις ἤρξτετο γεννωμένη παρὰ τῇ χρηματιστικῇ ἀγορᾷ πρὸς τὴν οικονομικὴν πολιτικὴν και τὴν ἰκανότητα της Κυβερνήσεως, πάντες δὲ οἱ λόγοι οὗτοι, κατὰ τὰς ἐφημερίδας της Ἀντιπολιτεῦσεως, ἐνεθάρρουν τὴν κερδοσκοπίαν ἧτις, ἐπίσης ἔχει τὸ μέρος αὐτῆς εἰς τὴν ὑψασιν της τιμῆς τοῦ χρυσοῦ. Σημειωτέον εἶσι ὅτι προβλέπουσι μεζῶνα ὑποτίμησιν της δημοσίας πίστεως, καθότι διεδόθη ὅτι ἡ Κυβερνήσις θέλει ὑποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1894 οὐ μόνον

πύξημένον ως πρὸς τὰ ἐξόδα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐλλείμματι 6 ἔως 8 ἑκατομμύρια.

— Αἱ φίλα ὅμως φρονῶσαι τῇ Κυβερνήσει Ἐφημερίδες ἰσχυρίζονται τὰ ἐναντία, ἥτοι διὰ τὴν Κυβέρνησιν σκέπτεται νὰ περικόψη πᾶσαν περιττὴν δαπάνην καὶ ἐπιδιώξῃ πᾶσαν δυνατὴν οικονομίαν. Ἡ ἀπλοποίηση τῆς ὑπηρεσίας, ἡ μεταρρύθμισις τοῦ νῦν ἰσχύοντος γραφειοκρατικοῦ συστήματος, αἵτινα προτίθεται ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐξοικονομήσῃ πολλὰς δαπάνας, καταστήσῃ δὲ καὶ τὸν ὑπηρεσιακὸν ἔλεγχον ἐφιεικτότερον. Τὴν Κυβέρνησιν ἀπασχολεῖ ἐπίσης καὶ τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων τοῦ Κράτους, οὐχὶ διὰ τῆς προσθήκης νέων φορολογικῶν βαρῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως νόμων τινῶν, ἴσως δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος· ἐλπίζεται δὲ ὅτι διὰ νέων συντεῶν καὶ ἐπιστημονικῶν φορολογικῶν νόμων δύναται νὰ ἐλαττωθῶσι μεγάλως τὰ φορολογικὰ βάρη, αὐξήθωσι δ' ἐτέρωθεν αἱ δημόσιαι εἰσπράξεις.

— Μετὰ τριετῆ διαμονὴν χάριν σπουδῶν ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ ἐπανέκαμψεν ἐνταῦθα ὁ κάλλιστος νέος κ. Ἰωάν. Ζ. Ἀκρασιόπουλος, πρὸς χαρὰν τῶν σεβαστῶν αὐτοῦ γονέων καὶ τῶν πολυαριθμῶν φίλων τῆς οἰκογενείας του.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἐκπόνησιν νομοσχεδίων τινῶν διὰ τῶν ὁποίων φρονεῖ ὅτι θὰ ἐξαλειφθῶσιν ἐλλείψεις τινὲς ἐκ τῶν γυμνασίων καὶ ἐλληνικῶν σχολείων. Δι' ἐνὸς τῶν νομοσχεδίων θὰ ἐπιδιωχθῇ ὁ διορισμὸς ἐπιθεωρητῶν, αἵτινες ἐπισκεπτόμενοι τὰ τῆς μέσης παιδείας ἐκπαιδευτήρια θὰ καθιστῶσι τὸ Ὑπουργεῖον ἐνήμερον περὶ διαφορῶν ἐν αὐτοῖς ἀτοπημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ διορθώνωνται ἐγκαίρως ἢ καὶ προλαμβάνωνται. Βίβαι πλέον καιρὸς νὰ ἐπιστηθῇ σπουδαίως ἡ προσοχὴ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ νὰ ἐφελεθῇ πᾶσαν τὴν μέριμναν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων, διότι οὐδεὶς πλέον ἀρνείται ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐκπαίδευσις, οὐ μόνον δὲν ἀπκφέρει τὰ συνήθη ἀποτελέσματα αὐτῆς, ἀλλὰ δυστυχῶς παρέκλινεν εἰς διαφθοράν. Τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐντούτοις δὲν θὰ βελτιωθῶσι διὰ ἐμβαλωμάτων, ἀλλὰ διὰ ριζικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ δραστηρίων φαρμάκων. Πρὸ παντὸς ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ τῆς πολιτικῆς, εἰς τὸν διορισμὸν δὲ τῶν καθηγητῶν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν πρὸ παντὸς ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ χρησιότης τῶν διοριζομένων, τέλος δὲ ἡ πολιτεία ὀφείλει νὰ προστατεύσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων κατὰ τῶν ποικίλων πειρασμῶν οἵτινες τὰ περιστοιχοῦσι. Ὁ συμπολίτης ἡμῶν Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ νοημοσύνης ἔχει καὶ φιλοτιμίαν, γνωρίζει δὲ καλῶς ἐπὶ ποίων προσκομάτων ναυαγοῦσι καὶ ἡ ἐπιμέλεια καὶ φιλομάθεια τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις καὶ δύναται ἐὰν ἐγκύψῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων νὰ λύσῃ αὐτὰ ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ τόπου. Ἄς ἀναζητήσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς διατὶ εἰς ἀρχαιότεραν ἐποχὴν ἡ ἐκπαίδευσις παρεῖγε ὑγιεστεροὺς καρπούς ὑπὸ ἠθικῆν καὶ ὑπὸ γραμματικὴν ἐποψίν· διατὶ οἱ μαθηταὶ τῶν καιρῶν ἐκείνων καὶ γράμματα ἐξεμάχθησαν πλειότερα τῶν σμυρναίων, καὶ ἐκ τοῦ σχολείου ἀπεκρίνοντο ἐπίδρα χραιστερότερον καὶ ἐντιμωτέρου βίου· διατὶ δὲν ἐξήρχοντο τῶν γυμνασίων ἀνορθόγραφοι, δὲν ἐφορῶντο δὲ ἀσχημονοῦντες ἢ ἐγκληματοῦντες καὶ ἀπετέλουν ἐν τῇ κοινωνίᾳ εὐγενῆ τάξιν ἀποτελοῦσαν τὸ ἐγκαλλώπισμα καὶ τὸ καύχημα αὐτῆς· ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ θὰ εὕρῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς τὰ στοιχεῖα τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει αἵτινες ἐγένοντο ἀναπόφευκτοι.

— Ὁ γνωστὸς ἐνταῦθα φρενοβλαβὴς Μαράτος εὐρέθη προχθὲς πνιγμένος εἰς λάκκον τινὰ πληρῆ ὕδατος, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ οὐδεὶς πῶς ἔπεσεν ἐν αὐτῷ πιθανὸν νὰ ἔπεσεν ἀτυχεῖς ἢ

ὡς ἐκ τῆς φρενοβλαβείας του, πιθανὸν καὶ νὰ ἐροίθη ὑπὸ τῶν ἀγριοπέδων οἵτινες αἰκρῶς τὸν ἐβασάνιζον πάντοτε. Ἐκ τούτου λαμβάνοντες ἀφορμὴν ὑπομνησκόμεν τὴν οἰκτρὰν συνήθειαν ἥτις ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῶν τὸ νὰ πειράζονται καὶ βασανίζονται πολυτρόπως οἱ δυστυχεῖς οἱ πάσχοντες τὰς φρένας, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀγριοπαίδων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ παιδίων κελῶν οἰκογενειῶν, πολλάκις δὲ καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων μεγαλιτέρας ἡλικίας, ὅπερ προδίδει ἀγριότητα ἡθῶν καὶ σκληρότητα ἀξιολογήσιμον. Παρ' ἡμῶν οἱ φρενοπαθεῖς ἀποβαίνουσι ἀντικείμενον διασκεδάσεως, ἡ δὲ ἐξερθεῖσις αὐτῶν διὰ θασασιστηρίων καὶ πειρασμῶν ἀποτελεῖ θέαμα συνήθεστατον εἰς τὰς κεντρικώτερας ὁδοὺς τῆς πόλεως μας. Εἰς ἄλλους τόπους, οὐ· ἡμεῖς θεωροῦμεν ἀπολιτίστους καὶ βαρβάρους, οἱ φρενοβλαβεῖς θεωροῦνται ὡς ἱερὰ πρόσωπα καὶ ὡς εἰς τοιοῦτα προσφέρονται οἱ πάντες, παρ' ἡμῶν οὐ μόνον βασανίζονται κατὰ τρόπον καθιστῶντα τὸ πάθημά των δεινότερον, ἀλλ' οὐδ' εὐρίσκειται ἀρχὴ τις ἀστυνομικῆ ἢ ἄλλη νὰ καταδιώξῃ καὶ τιμωρήσῃ τὰ ἀγρία ταῦτα ἐνστικτα. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ἀρχῆς, ἡ στοιχειωδέστερα φιλανθρωπία ἐπιβάλλει εἰς πάντα πολίτην ν' ἀμυθῇ ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων ὄντων κατὰ τῶν βασανιστῶν, δι' ὅλων τῶν μέσων καὶ δι' αὐτῶν ἐσχάτων, διότι ἄλλως καὶ διὰ τῆς ἀδιαφορίας των συμμετέχουσι τῇ αἰσχίᾳ τῆς πράξεως. Διὰ τοῦτο ἀφοῦ δὲν ἔχομεν ἀρχὴν τινὰ προστατεύουσαν τοὺς δυστυχεῖς πάσχοντες, ἂς ἀναλάβωσιν οἱ φιλάνθρωποι τὸ ἔργον τῆς προστασίας των καὶ ὁπόταν βλέπωσι φρενοβλαβῆ τινὰ ἔρμαιον τῆς σκληρότητος τῶν παιδίων ἢ τῶν μεγάλων, ἂς ἀμυθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν ὅπως δύναται, μὴ φοβούμενοι, πεποιθότες εἰς τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῶν ἡμετέρων δικαστῶν καὶ τὴν νοημοσύνην, κατηγορίαν ἐπὶ ἐπιθέσει ἢ αὐτοδικίᾳ.

— Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ὁ ἐνταῦθα ὑποθηκοφύλαξ κ. Παναγιώτης Παπαδιαμαντόπουλος ἀπολύεται τῆς θέσεώς του καὶ ἀντ' αὐτοῦ διορίζεται ἐπικρατοδρακονομικὸς ὑπὸ τῆς πολιτικῆς. Τοῦτο εἶναι δυσάρεστον διὰ δύο λόγους, τὸ μὲν, διότι βλέπομεν ὅτι ἡ θέσις αὕτη, ἐξ ἧς μέγιστα ἤρηται ἀποφραγνόμενα, καθίσταται κτήμα τῆς πολιτικῆς, ἐνῶ μέχρι τοῦδε κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὸν κίνδυνον τοῦτον, τὸ δὲ, διότι διὰ τῆς παύσεως ταύτης ἀδικεῖται σεβαστὸς συμπολίτης ὅστις ἠργάσθη μετὰ ζήλου εἰς τακτοποίησιν ὑπηρεσίας, ἥτις διετέλει πρὸ αὐτοῦ εἰς κακίστην κατάστασιν καὶ ἀπριερώθη εἰς αὐτὴν μετὰ νεανικοῦ ζήλου ἀξίου θαυμασμοῦ. Ἡ θέσις αὕτη ἔπρεπε νὰ διαφύγῃ τὴν τύχην τῶν ἄλλων δημοσίων θέσεων, αἵτινες εἰς πᾶσαν Ὑπουργικὴν μεταβολὴν περιέρχονται εἰς ἄλλους, διότι ἡ σπουδαιότης αὐτῆς ἐγκρατεῖ εἰς τὴν ἀκραν ἀκρίβειαν, εἰς τὴν τάξιν τοῦ γραφείου καὶ εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐπιτελεσίαν τῆς ὑπηρεσίας, πρωτίστη δ' ἐγγύτης ταύτης ἐστὶν ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ φερεγγυότης τοῦ διαχειριζομένου αὐτῆς. Ἐὰν ἡ θέσις αὕτη γίνῃ κτήμα τῆς πολιτικῆς, καὶ ἀν σήμερον διορισθῶσιν εἰς αὐτὴν ἀξίωτοι ἄνδρες παρέχοντες ὅλα τὰ ἐχέγγυα ἀρίστης διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, οἱ εἰσὶν οἱ προτεινόμενοι, οὕριον θὰ ζητήσωσι καὶ ἐπιτύχωσιν αὐτὴν ἄλλοι οὐδεμίαν ἐγγύτησιν παρέχοντες τιμίας καὶ ἀκριβοῦς διαχειρίσεως αὐτῆς· διὰ τοῦτο τὴν παῦσιν τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου θεωροῦμεν ἐπιζημίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ κακίστην προηγουμένην ὅπερ πάντως εἶχ' ἀσάρεστους συνεπείας· Ἐὰν ἐντούτοις ἡ ἀπόλυσις τοῦ κ. Παπαδιαμαντοπούλου ἀπερραίσθη, κρίνομεν καθήκον ἡμῶν νὰ συστήσωμεν ἀκραν προσοχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ, ν' ἀναγνωρίσωμεν δὲ τῷ κ. Παπαδιαμαντοπόλῳ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας του, τὴν τάξιν ἣν ἐπανεφέρην εἰς τὸ γραφεῖον του, τὸν ζήλον μεθ' οὗ διεξήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ μακρὰ ἔτη καὶ δι' ὧν ἐξησφαλίσθησαν πολυτίμα συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν του.

— Καὶ ἄλλον τραγικὸν φόνον ἐσχομεν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐνταῦθα· παρὰ τινὲς δημοσίαι κρήναι διεπληκτίσθησαν νέοι νινεῖς εἰς δὲ τοῦτον ἐροίθη κατὰ τοῦ ἄλλου λίθου ὅστις ἐπήνεγκεν αὐθαρεῖ ἄνατον, διορρήξας τὸν σπῆνα αὐτοῦ. Τὸ κακὸν τῆς ἀθροποικτοῦσι ἀντὶ νὰ ἐλλατοῦται δυστυχῶς ἐπιτείνεται ἡμέρησι πλείοτερον, διότι ἀφίνονται ἀκαταπολέμητα τὰ αἴτια αὐτῆς, αἵτινα δὲν ἐγκρατεῖ εἰς τὴν δεινὰ ἢ δεινὰ Κυβέρνησιν, ὡς ἀρέσκονται νὰ πιστεύωσι συνάδελφοι τινὲς τῆς Πρωτεύουσας, ἀλλ' εἰς αἴτια ἐγκείμενα εἰς ἰδιαιτέρας τινὰς περιστάσεις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἡμῶν, αἵτινα οὐδαμῶς ἐφείλκυσαν τὴν μέριμναν τῆς πολιτείας. Πλὴν περὶ τούτων ἀρκετὰ ἐγράψασιν παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἄλλων μέχρι τοῦδε, ἢ ἤϊο δὲ μάταιον νὰ ἐπαναλαβάνωνται ἐφ' ὅσον δὲν ἐκδηλοῦται ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐπιβουλὰ νὰ τὰ μελετήσωσι καὶ ζητήσωσι τὴν ἐφαρμογὴν των.

— Δυστυχῶς τίποτε δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἡμῶν, αἵτινα, ὡς γνωστὸν, διατελοῦσιν ἐν ἐνδείᾳ καὶ στερήσει τῶν πάντων, μ' ὅλον ὅτι ἐδόθησαν ὑποσχέσεις ὅτι ἤθελον ἀναζητηθῆναι καὶ ἐξευρεθῆναι τρόποι ἐξοικονομήσεως αὐτῶν. Τὸ δημόσιον δὲν ἐπέισθη ν' ἀρῇ τὴν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν προσόδων ἐπιβληθεῖσαν κἀσχεσίαν καὶ οὕτω τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἔμεινεν ἄνευ πόρου τινός. Ἡ κατάστασις αὕτη ἀποβαίνει διὰ τὰ Ἀδελφάτα αὐτῶν μᾶλλον ἀφόρητος κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καθ' ἃς ἐνεκα τῶν προσεγγιζουσῶν ἐργῶν ἔχουσι ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς ἀνάγκας ἐπείγουσας καὶ ἀναποφεύκτους. Κακαὶ ἡμέρησι ὅθεν ἐπιφυλάσσονται εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα τῆς πόλεως, τὰς δὲ προσεγγιζούσας ἐργῆς θὰ διέλθωσιν ἐν στερήσει καὶ μελαγχολίᾳ. Πλείοτερον τῶν ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τὴν συμπάθειαν κινεῖ τὸ Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον, οὔτινος τὰ τρόφιμα δὲν θὰ φειδύνη κατὰ τὰς ἐπικείμενας ἀγίας ἡμέρας ὅτι συνήθως εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην ἀποτελεῖ τὸ χάρισμα τῶν ἄλλων παιδίων, καινούργε φαρμακῆσαι, ἐν γλύκυσμα ἐν ἄθουμα. Τὰ ὄφρανα τοῦ Βρεφοκομείου μας συνιστῶμεν ἐν τὴν φιλανθρωπιᾷ καὶ συμπάθειαν τῶν ἀξιοτίμων Κυριῶν τῆς πόλεως μας, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς μητέρας αἵτινες θὰ θελήσωσι τὴν χαρὰν τῶν εὐτυχῶν τέκνων των νὰ συμμερισθῶσι κατὰ τὰς προσεγγιζούσας ἐργῆς καὶ τὰ ἀπόκληρα τῆς τύχης τὰ ὄφρανα καὶ ἔρηνια τοῦ Βρεφοκομείου μας.

— Αἱ τελευταῖαι βροχαὶ κατεδείξαν ὅλην τὴν ἀθλιότητα τῶν ὁδῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως οὐδέποτε ἐνθυμούμεθα παρρησιᾶν κατὰστασιν εἰς ὅλους γενικῶς τοὺς δρόμους οἵτινες μετεβλήθησαν εἰς βορβορώδεις χάνδακας, ἐν οἷς οἱ ὄλβιοι συμπολίται μας ἐγένοντο ἀμφίβια. Ὅσοι κατ' αὐτὰς ἐτόλμισαν νὰ ἐξέλθωσιν τῶν οἰκῶν των τὴν νύκτα, ἔπαθον δεινὰ εἰς τὰ τέλματα τῶν ὁδῶν καὶ ἐπέστρεψαν ὅχι πλέον λασπωμένοι, ἀλλὰ βουτυμένοι εἰς τὸν βόρβορον. Τὴν εἰκόνα τῶν δρόμων ἡμῶν ποικίλει καὶ ἡ παρουσία τῶν χοίρων οἵτινες περιπλανῶνται εἰς αὐτοῦ· καὶ τοὺς ἀνασκαλεύουσι. Πῶς κατήντησεν ἡ δευτερεύουσα τοῦ Βασιλείου!

— Ὁ ἐκ Κεφαλληνίας ἐργάτης Γ. Σταθουλάτος ἠθέλησε ν' αὐτοκτονήσῃ ἐνταῦθα κατὰ τρόπον οἰκτρὸν, θυθίαςας μάχαιραν εἰς τὸν λαιμὸν του· μετὰ ταῦτο ἀπεπειράθη νὰ ριφθῇ εἰς κλίβανον καὶ νὰ καῖ, ἀλλ' ἀναχατίσθη. Φαίνεται ὅτι εἶχε πάθει ὁ δυστυχὴς τὰς φρένας.

— Εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως εἰς τὴν πλατείαν τῆς προκουμῆας κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ὁ Γ. Μόσχος καὶ Γ. Βασιλακόπουλος διεπληκτίσθησαν πρὸς τὸν Θ. Γκολφινόπουλον· ἐξήγαγον ὅπλα ἀλλ' εὐτυχῶς πᾶν κακὸν προσλήθη.

— Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐλαβον χώραν ἐνταῦθα δύο τρεῖς νυκτοκλοπαί, ἠνοίχθη δὲ δι' ἀντίκλειδος καὶ ἐν ὑποδηματοποιεῖον, ἐξ οὗ ἀναφρέθησαν 300 περίπου δρχμαί.

— Εύφροσύνως ετελέσθησαν τήν παρελθούσαν Κυριακήν οί γάμοι του κ. Παρικλίου Χρ. Λάππα μετά της δεσποινίδος Καλλιόπης Οικονομοπούλου. Τούς στεφάνους αντίλλαξεν ο θεός του γαμβρού κ. Κυριάκος Ν. Λάππας. Βύθόμεθα αυτοίς από καρδίας πᾶν τὸ κατοθύμιον.

— Τήν ἐλευσομένην Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου δὲν δέχονται ἐπισκέψαι οἱ κ. κ. Διονύσιος Στρούζας Ιατρός καὶ Διονύσιος Κόκκινος φαρμακοποιός.

— Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἥλ. Βλαχόπουλος θά ἐμὴ λήσῃ τὴν προσεγὴ Κυριακὴν ἐν τῷ Βυλαγγελισμῷ.

— Αἱ σταφίδες ὁ προρισμός καὶ ἡ χρῆσι μότης αὐτῶν ἐν τῇ τριτῇ. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον οἱ κ. κ. Sorgues καὶ Berthault ἐδη μοσίευσαν ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ὀγκῶδες σύγ γραμμα ἐν ᾧ ἀναπτύσσεται ἐν λεπτομερεῖᾳ πᾶν τὸ ἐν σχέσει πρὸς τὰς σταφίδας καὶ ἰδίως περὶ τῆς χρῆσιμότητος αὐτῶν ὡς πρώτης διὰ τὴν οἰοποιεῖαν ὕλης Κύριος σκοπὸς τῶν συγ γραφῶν εἶναι νὰ καταδείξωσιν α) τὸ σφλε ρὸν τῆς γνώμης τῶν ὑποστηρίζοντων, ὅτι ἡ εἰς Γαλλίαν ἐλευθέρᾳ εἰσαγωγή τῆς σταφίδος δύ νεται νὰ βλάψῃ τὴν ἐγχώριον ἀμπελοφυῖαν καὶ β) ὅτι ἡ βιομηχανία τῶν σταφιδιτῶν πα ρέχει εἰς τὰς ἐνοχλικὰς τάξεις ἐν Γαλλίᾳ οἶνον ὑγιεινὸν καὶ εὐθηνόν.

— Μεγάλη ἀμπελοφυγικὴ ἐπιχειρήσις ἤρξα το ἐν Αὐστραλίᾳ. Ἐταιρία μὲ κεφάλαιον ὁ κτὼ ἑκατομμυρίων φρ. πρόκειται νὰ καταρτίσῃ ἀμπελῶνα ἐκτάσεως 125,000 στρεμμάτων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετεκαλέσατο ἐξ Ἰταλίας καὶ Ἰσπανίας πλείστους πρακτικοὺς ἀμπελοφυ γοὺς οὓς προσέλαθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐ πί μίαν τριετίαν.

— Ἡ ὄρνιθοτροφία ἐν Γαλλίᾳ. Ὑπολογίε ται ὅτι ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι 46 ἑκατομμύρια ὄρνιθες αἵτινες, πρὸς 2 1)2 φράγκα ἐκάστη, πα ρουσιάζουσιν ὀλίγην ἀξίαν φρ. 112,500,000.

Ἐκ τῶν 46 τούτων ἑκατομμυρίων τῶν ὄρνιθων παραδίδονται ἐτησίως εἰς τὴν κατανάλωσιν ἀνά 9,000,000 ἐξ ὧν πρώτη πρὸσοδος ἐκ κρέατος 25,000,000. Δύο ἑκατομ. ἀλέκτορες παραδί δονται ὁμοίως κατ' ἔτος εἰς τὴν κατανάλωσιν καὶ ἀποφέρουσι νέαν πρὸσοδον εἰς πέντε ἑκατομ μυρίων φράγκων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλοσσῶν ὑπο λογίζεται εἰς 35 ἑκατομμύρια, ἐκ τῶν ἐκκολα πτομένωνδὲ νοσσιδων παραδιδόμενων εἰς τὴν ἀγο ρὰν περὶ τὰ 50 ἑκατομ. Ἐν συνόψει ὑπολογί ζονται ὅτι ἡ ὄρνιθοτροφία ἐν Γαλλίᾳ ἀποφέρει ἐτησίως 336,900,000 φράγκα—135,600,000 ἐκ τοῦ κρέατος καὶ 183,300,000 ἐκ τῆς πωλή σεως ἢ τῆς καταναλώσεως τῶν ὠδῶν.

— Μέσον πρὸς ἐπιτυχὴ ριζώσιν μοσχευμάτων ἀμπελοῦ. Αἱ κληματαίδες (βέργες) τῆς ἀμπελοῦ φυτεύμεναι ἀκέραιαι ἢ κατὰ τμήματα (μοσχεύ ματα) ριζόνουσιν εὐκολώτερον ἐὰν ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ εἰς τὴν γῆν τιθεμένου μέρους αὐτῶν (προκει μένου δὲ περὶ ἀκραιῶν καὶ γονατιζομένων κλη ματιδῶν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἀνωθεν τοῦ γονατι ζομένου σημείου) ἀφαιρεθῇ τὸ ζηρὸν δέρμα ὅπερ καλύπτει τὸν γλωρὸν φλοιόν. Ἀφαιρεῖται δὲ τοῦτο εὐκόλως ἐὰν αἱ κληματαίδες μείνωσι βεβῶ θισμένοι εἰς τὸ ὕδωρ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Ὁ λόγος δι' ὃν διὰ τοῦ μέσου τοῦτου ἐπιτυγχάνεται εὐκολώτερον ἡ ριζώσις εἶναι ὅτις ἀπλοῦς. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος δέρμα καλύπτον τὸν φλοιόν πα ρακωλύει τὴν εὐκόλον ἐξόδων τῶν ριζιδίων ἄτινα ἐκπέμπει ὁ σχηματιζόμενος ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἰδίως παρὰ τοὺς κόμβους τοῦ κλήματος κάλως.

Κέρδος φρ. χρυσᾶ 341,100.

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούς Ἰανουαρίου ἄρχεται ἡ ἐπὶ μικρὸν διακοπιεῖσα ἐκδασίς τοῦ ἐβδομαδι.

αἰου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ «ὁ Κόσμος» τοῦ 2ου ἔτους μὲ ὕλην καλὴν καὶ ποικίλην. Πᾶς προαποστέλλον τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν του φρ. 7 Ἑλλάδος, καὶ φρ. χρυσᾶ 10 Ἑξωτερικοῦ, ἀπο λαμβάνει δικαίωμα συμμετοχῆς κέρδους κατὰ 80 0/0, διαρκούσης τῆς συνδρομῆς του, ἐπὶ 70 λαχισφόρων ἐμολογίων τῶν Ὁθωμαν. σιδη ροδρόμων κατατεθειμένων ἐν τῇ τριτῇ τῆς τοῦ κ. Α. Ζαρίφη Κων)λέως καὶ τῶν ὁποίων οἱ ἀριθμοὶ δημοσιεύονται ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀγγελίᾳ καὶ τῷ «Κόσμῳ» μετὰ λεπτομερειῶν, δυνάμενος οὕτω νὰ κερδίσῃ, τῆς τύχης εὐνοούσης, μέχρι φρ. χρ. 341,100. Διὰ συνδρομῆς εἰσὶ δεκάτᾳ γρημμάτισμα ἀμσταχεύιστα παντὸς κράτους ἐν συστημένῃ ἐπιστολῇ ἀπευθυνομέντ.

Διεύθυνσιν περιοδικοῦ «ὁ Κόσμος» Ἀθήνας ὁδὸς Πειραιῶς—Ζήνωνος ἀριθ. 2.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεγὴ Κυριακὴν 16ην τρέχ. μηνὸς καὶ ὠραν 9ην Π. Μ. τελῶ μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τῆς Παντανάστῃς, ὑπὲρ ἀνα παύσεως τῶν ψυχῶν τῶν προσφιλῶν Γενεῶν μου.

Παρακαλῶ ὅθεν τοὺς εὐαρεστουμένους ἐκ τῶν φίλων νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ εἰρημένῳ Ναῷ.

Πάτριαι τῆ 14 Δεβρίου 1890.

ΠΑΝ. ΧΑΝΤΖΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Π. Α. Π.

Ἀπὸ τῆς 10 τρέχοντος τὸ Δρομολόγιον τῶν ἀμαξιστοιχιῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀθῆναι,	ἀναχ. 7 π. μ.	12
Πάτριαι,	ἀφίξις 3, 35 μ. μ.	7, 15
Πάτριαι,	ἀναχ. 7, 40 π. μ.	11, 45
Ἀθῆναι,	4, 30 μ. μ.	7, 10
(*) Αἱ ἀμαξιστοιχίαι τῆς μεσημβρίας ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν δὲν σταθμεύουσιν εἰς τὰς Στάσεις:		
Κόρινθος,	10, 25 π. μ.	1, 35 μ. μ.
Ναύπλιον,	— " "	4, 25 " "
Μύλοι	12, 45 " "	—
Μύλοι	— π. μ.	4, 10
Ναύπλιον,	9, 30 " "	—
Κόρινθος,	12, 25 " "	3, 45
Πάτριαι,	7, 20 π. μ.	4, 15 μ. μ.
Πύργος,	11, 40 π. μ.	8, 05 μ. μ.
Πύργος,	7, — π. μ.	2 μ. μ.
Πάτριαι,	10, 55 π. μ.	5, 20 μ. μ.

(*) Τοπικαὶ καθ' ἑκάστην εἰς ὅλα τὰ τμήματα. (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ εἰς 1ης τοῦ ἔτους τὸ εἰς τὴν πλατείαν τῶν Τριῶν Συμμαχῶν Δυνάμεων, παρὰ τὸ Τελευτεῖον καὶ ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον ἢ «Ἐὐρώπη» Κιφφρέντων τῶν κληρονόμων Πράτσια.

Τὸ γραφεῖον Α. Κ. Καλφρέντζου μετεφέρθη παρὰ τῷ Σταθῷ τοῦ Σιδηροδρόμου Α. Π. Π. καὶ ἀπέναντι τοῦ Καταστήματος υἱῶν Γ. Τριάντη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ἐν τῇ δὲφ Καλαθούτων ἀπέναντι τοῦ Πεωροκομείου πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ καθηγητοῦ, Εὐαγγ. Παπαχρηστῆ μετατεθέντος εἰς Ἀθήνας. Πληροφορίαι ἐν αὐτῇ.

Πωλεῖται οἰκία ἀνώγειος καλύπτουσα γῆπεδον πηχ. 133 κειμένη πλησίον τῆς εἰκίας τοῦ κ. Κλάους καὶ ἔχουσα ἀνά 3 δωμάτια ἑκαστον πάτωμα, μὲ κρήνας καὶ φρέατος μὲ μηχανισμόν.

Διὰ τοὺς ἐνταῦθα κυρίους τοὺς ἔχοντας ἐξῆρας ἢ κήπους ἀνθῶν εἴτε ἄλλων διαφο ρων δένδρων οἰοδηποτε γένους ἔχόντων χρεί αν ἐγκεντριμοῦ ἢ θεραπείας ἐκ γαγγραιῶν καὶ ἄλλων διαφορῶν νόσων, οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως διασκευάσωσι τοὺς κήπους αὐτῶν κατὰ τὸ νέον εὐρωπαϊκὸν σύστημα, ἀποταθητῶσαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐκ Γενούης Ἰταλὸν κ. Alberto Ruggiero ἐπιστημονικὸν κηπουρὸν διαμένοντα παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ πιλο ποιῶ κ. Δομενίκου Στανῆ, πλησίον τῆς Δυ τικῆς ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΖΙΧΟΥ

Πλησίον τοῦ παντοπωλείου Καβαμάνου Εὐρίσκονται τὰ ἄριστα καὶ καθαρῶτατα λουκάνικα ὅπως νέας συσκευῆς, χυμοὶ φρού ρων καὶ ἄλλα εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, ξύγκιλιόμενα καὶ δεδοκι μασμένα ὑπὸ οἰκοκυραίων καὶ καλητέρων ξενοδό χων ὡς γλυκύτερον τοῦ καθαρῶτατου βούτυρου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Ἐπὶ τῆς πλατείας Ποιητοῦ. Δωμάτια εὐάερα. Περιποιήσις πλήρης καὶ ἄκρα καθαρῶτης. Τροφὴ πικίλη. Ἀριλλιά ται πρὸς τὰ καλλίτερα Εὐρωπαϊκὰ καὶ πρὸ ἑ τῶν ἐλκύει ἀπείρους ξένους. Τιμαὶ ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ.